బంగారు పిచ్చుక

'ఆంధ్రభూమి' మాసపత్రిక . . . జనవరి, 1990

"యస్... డాక్టర్ ప్రదీప్ స్పీకింగ్!"

"డాక్టర్‌గారూ... నేను సేఠ్ శంకర్‌లాల్ మాట్లాడుతున్నాను. మీరు వెంటనే మా ఇంటికి రావాలి. మా అబ్బాయి ఉన్నట్లుండి కళ్ళు తిరిగి పడిపోయాడు. పిలిచినా పలకడం లేదు. నాకు చాలా భయంగా ఉంది, మీరు వెంటనే రావాలి."

"ఇంతకీ ఏ అబ్బాయి?"

"మా పెద్దవాడే... కిషోరీలాల్!"

"సరే... నేనిప్పుడే బయలుదేరుతున్నాను, మీరేమీ కంగారుపడకండి! చెమటలు పట్టున్నట్లయితే చల్లనినీళ్లలో గుడ్డని ముంచి ముఖం తుడుస్తూ ఉండండి. అరికాళ్లకి నూనె, పసుపు కలిపి మర్దన చేయండి. గ్లూకోజ్ నీళ్లు కొద్దికొద్దిగా చెంచాతో నోటిలో పోస్తుండండి. నేను వచ్చేలోగా ఈ పనులు చేస్తుండండి... మీరు మాత్రం అనవసరంగా కంగారుపడకండి. నేను వచ్చేస్తున్నాను."

"అలాగే డాక్టర్‌గారూ... మీరు వచ్చేదాకా మా ప్రాణాలు ప్రాణాలుగా ఉండవు!"

"డోన్ట్‌వర్రీ... ఐ యాం కమింగ్!" ఫోన్ పెట్టేశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

●

సేఠ్ శంకర్‌లాల్ కోటీశ్వరుడు.

తరతరాలుగా చేస్తున్న బంగారం వ్యాపారం ఇతని హయాంలో మూడు పువ్వులు, ముప్పయ్యారు కాయలుగా విస్తరించింది. బంగారం ధర రోజురోజుకీ థర్మామీటర్లో పాదరసం పైకి పాకినట్లు పెరిగిపోతుండడంతో– అతని దగ్గర సాక్షాత్తూ బంగారం పంట పండుతున్నట్లే అయింది. సేఠ్‌గారికి ఫ్యామిలీ డాక్టర్... డాక్టర్ ప్రదీప్.

ఇంట్లో ఎవరైనా గట్టిగా తుమ్మినా, చిన్నగా దగ్గినా వెంటనే ఆయన్ని పిలుస్తారు. ఆయన చేసే వైద్యం ఖరీదు ఎంత తక్కువైనా ఘనంగానే ముట్టచెప్తారు. పైగా, ప్రతి దీపావళికీ పండుగ వంకతో, నగదు కానుకలు విశేషంగా సమర్పించుకుంటారు.

అందుకనే బంగారు పిచ్చుక వంటి సేఠ్ దగ్గర్నుంచి ఫోన్ వచ్చిందంటే రెక్కలు కట్టుకుని వాల్తాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

శంకర్‌లాల్ పెద్దకొడుకు కిశోరీలాల్‌కు ఇరవయ్యేళ్లుంటాయి. మంచి ఒడ్డూ పొడుగూ, స్ఫురద్రూపిగా ఉంటాడు. డిగ్రీ పూర్తిచేశాక తండ్రికి వ్యాపారంలో అండగా ఉన్నాడు. మనిషిని చూస్తే ఏ విధమైన వ్యాధి ఉన్నట్లనిపించదు. అటువంటివాడు అకస్మాత్తుగా కళ్ళు తిరిగి పడిపోయాడంటే..?!

"పుచ్చిపోయే డబ్బున్న వీళ్ళకి ఆరోగ్యాలు ఎందుకు బాగుండవో..?!" అనిపించింది డాక్టర్ ప్రదీప్‌కి. తన ప్రక్క స్థలంలో ఇళ్లు కడ్తున్న లంబాడీ కూలీలు కళ్ళముందు మెదిలారు డాక్టర్ ప్రదీప్‌కి. వాళ్ళెవరూ జన్మలో మజ్జిగ గాని, నెయ్యి గాని రుచి చూసి ఉండరు. ఇంత జొన్నకూడు, ఓ ఉల్లిపాయ, ఓ పచ్చిమిరపకాయ లేదా ఇంత మిరపకాయ కారం... ఇదీ వాళ్ళ అన్నం!

అప్పుడప్పుడు చవగ్గా దొరికే మేక పేగులు, గొఱ్ఱె పేగులు వంటివి! వాటిని సంపన్నులు కొనరు కనుక చవగ్గా దొరుకుతాయి. ఇటువంటి తిండి తింటూ వారు ఎంత బలంగా ఉంటారు?! ఎప్పుడూ రోగం, రొష్టూ వచ్చినట్టు కూడా అనిపించదు. ఎంత మండుటెండలోనైనా అలుపు ఎరుగకుండా పనిచేస్తారు. మనకి గట్టిగా రెండు పారల మట్టి తవ్వేసరికి కాళ్లూచేతులూ పట్టేస్తాయి. ఇంత మంచి తిండీ, ఇంత ఖరీదైన తిండి తినేవాళ్ళకి ఆరోగ్యం లేకపోవడమేమిటో! 'డబ్బుతో కొనలేని వస్తువు ఏదన్నా వుంటే అది ఆరోగ్యమేనేమో...' ననిపించింది ప్రదీప్‌కి.

సేఠ్ శంకర్‌లాల్ ఇల్లు రావడంతో ప్రదీప్ ఆలోచనకి అడ్డుకట్ట పడింది. కారు దిగి వడివడిగా లోనికి వెళ్లాడు.

ఆయన కోసమే ఎదురుచూస్తున్న శంకర్‌లాల్ ఎదురువెళ్లాడు.

"అబ్బాయి ఎలా ఉన్నాడు?" నడుస్తూనే అడిగాడు డాక్టర్.

"ఎందుకో బాగా నీరసంగా ఉన్నాడు డాక్టర్‌గారూ! పిలిస్తే 'ఊ... ఊ...' అని పలుకుతున్నాడే కాని, మాట్లాడడం లేదు. మగతగా ఉన్నాడు!" అన్నాడు సేఠ్‌జీ ఆందోళనగా.

డాక్టర్‌గారు పేషెంట్ దగ్గరికి రాగానే గదిలో ఉన్నవాళ్ళు బయటకు వచ్చి తలుపు దగ్గర ఉండిపోయారు. శంకర్‌లాల్ భార్య ఆదుర్దాగా లోపలికి చూస్తూండిపోసాగింది. డాక్టర్ ప్రదీప్ పల్స్, టెంపరేచర్, బి.పి. అన్నీ చూసి నోట్ చేసుకున్నాడు. కళ్ళు క్రిందికి లాగి చూశాడు. క్రిందిపెదవి క్రిందికి లాగి, పైపెదవి పైకి ఎత్తి చూశాడు. పొట్ట నొక్కి చూశాడు. పొత్తికడుపు మోగించి చూశాడు. అరచేతులు, వేలిగోళ్ళు పరిశీలించాడు. 'తప్పత్రాగి పడిపోలేదు కదా...' అని ముఖం దగ్గరగా తన ముఖం తీసుకువెళ్లి 'ఏమైనా త్రాగుడు వాసన వస్తుందా...' అని చూశాడు. పరీక్షలన్నీ అయ్యాక –

"ఇలా ఎప్పటినుండి ఉన్నాడు? అసలు ఏం జరిగింది?" అని అడిగాడు ప్రదీప్.

"ఈరోజు ఆదివారం కద్సా... దుకాణం బంద్! స్నేహితులతో కలిసి మార్నింగ్ షోకి వెళ్లాడు. వచ్చాక 'నాకు ఆకలి లేదు. బయటే భోంచేశాను' అని అన్నం తినలేదు.

తర్వాత 'తలనెప్పిగా ఉంది... కాసేపు పడుకుంటాను. ఎవరైనా వచ్చినా లేపొద్దు!' అన్నాడు. సెలవురోజున వాడికోసం ఎవరో ఒకళ్ళు వస్తుండడం మామూలే! పేపరు చదువుతూ పడుకున్నాడు. నిద్రపట్టడానికి పేపర్నో, పుస్తకాన్నో చదువుతూ నిద్రపోవడం వాడికి అలవాటే! మధ్యలో ఓసారి వాళ్ళమ్మని పిలిచి మంచినీళ్ళు అడిగాడు. ఆమె నీళ్లు తెచ్చాక ఏదో మాత్ర వేసుకుని పడుకున్నాడు. తర్వాత కళ్ళుమూసుకుని పడుకున్నాడు. కొంతసేపటికి మగతనిద్రలో మూలుగులు మొదలుపెట్టాడు. పిలిచినా పలకలేదు. ఎంతోసేపు పిలిస్తే- "ఊఁ... ఊఁ..." అని, మళ్లీ పడుంటున్నాడు. కళ్ళు తెరవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు కాని, తెరుచుకోవడం లేదు" అంటూ సవివరంగా చెప్పాడు సేఠ్.

"అబ్బాయికి మందులు వేసుకోడం అలవాటా?"

"వాడికి తలనొప్పి తరచుగానే వస్తుంటుంది. అది వచ్చినప్పుడు ఏవో మాత్రలు వేసుకుంటూనే ఉంటాడు. అదుగో... ఆ టేబుల్ మీద చూడండి- ఎన్నిరకాల మందులున్నాయో?" అంటూ అటు చూపాడు.

అక్కడికి పోయి చూశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్. ఆ టేబుల్ మీద అనాల్జిన్, అనాసిన్, ఆస్ప్రిన్, సారిడాన్ వంటి తలనొప్పి మాత్రలు- డైజీన్, జెలూసిల్ వంటి అజీర్తిని తొలగించే మాత్రలూ, సిరప్‌లూ ఉన్నాయి. మరికొన్ని టానిక్‌లు ఉన్నాయి. వాటిని చూస్తూ -

'హుఁ.. ఇంత కోటీశ్వరుడి బిడ్డడికీ తిన్నది అరగదు. టానిక్‌లు తీసుకోందే బలం రాదు!' అని మనసులోనే అనుకున్నాడు ప్రదీప్.

గదిని నలువైపులా కలియచూశాడు. కిశోరీలాల్ మంచం ప్రక్కనే వున్న స్టూల్‌మీద పేపర్ మడిచిపెట్టి ఉంది. దానిని తీసి చూశాడు డాక్టర్ ప్రదీప్. అది ఆనాటి 'హిందూ' పేపర్! ఆదివారం కావడంతో సప్లిమెంట్‌తో, బోలెడన్ని ప్రత్యేక వ్యాసాలతో ఉంది. ఆరోజు వచ్చిన సైన్స్ వ్యాసాలలో ముఖ్యమైనవి వైద్యరంగానికి సంబంధించినవి. వాటిని ఒక్కసారి చూసి తిరిగి పేపర్ని అక్కడే ఉంచేశాడు. ఆ తర్వాత మెడికల్ కిట్ తీసి ఏదో ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు. తర్వాత -

"చూడండీ... గదిలో ఈ ఎయిర్‌కూలర్ ఆపేయ్యండి! మీడియం మీద పెట్టి ఫ్యాన్ వేయండి... గది కిటికీలు శుభ్రంగా తెరవండి! అబ్బాయికి ఒక ఇరవై నిముషాలలో తెలివొస్తుంది. ఆ తర్వాత పల్చగా హార్లిక్స్ కలిపి అందులో గ్లూకోజ్ వేసి ఇయ్యండి. ఇప్పుడు నేనిస్తున్న మాత్రం ఒకటి వేయండి. డోన్ట్‌వర్రీ హి విల్ బి ఆల్‌రైట్!" అంటూ కిట్‌లోంచి ఏవో మాత్రలు తీసి శంకర్‌లాల్‌కి ఇచ్చాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

తర్వాత కిట్ సర్దుకుని చేతిలోకి తీసుకుని బయటకు వచ్చాడు.

"డాక్టర్‌గారూ! అబ్బాయికి తెలివొచ్చేదాకా ఇక్కడే ఉండండి. మీరుంటే మాకు ధైర్యంగా ఉంటుంది..." అన్నాడు సేఠ్‌జీ.

ప్రదీప్ వాచీవంక చూసుకుంటూ –

"ఊఁ... అర్జంట్ కాన్ఫరెన్స్‌కి అటెండ్ అవ్వాలి! సర్లెండి... మీరు కంగారుపడుతున్నారు కనుక ఉండిపోతాను. దానికి ఆలస్యంగా వెళ్తాను. ఇక్కడెందుకు రండి... బయట కూర్చుందాం!" అంటూ గదిలోంచి బయటకు వచ్చాడు.

వెనకాలే వచ్చాడు సేఠ్ శంకర్‌లాల్.

వాళ్ళు బయటకు వచ్చాక సేఠ్‌జీ భార్య లోపలికి వెళ్లి కిటికీలు తీసి ఎయిర్‌కూలర్ పెట్టి, కొడుకు ప్రక్కన కూర్చుంది. ఎంతైనా మార్వాడీ వనిత కదా! వాళ్ళకి ఘోషా ఉంటుంది. పరపురుషులతో మాట్లాడరు. మేలి ముసుగు పైకెత్తరు.

డాక్టర్ ప్రదీప్, శంకర్‌లాల్ డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూర్చున్నారు.

"మా అబ్బాయికి ఏమైంది డాక్టర్‌గారూ?" అడిగాడు శంకర్‌లాల్ ఆందోళనతో.

"ఎందుకో మెంటల్‌గా బాగా ఎగ్జయిట్ అయినట్టనిపిస్తోంది. కంగారుపడ వలసిందేమీ లేదనుకోండి! అయినా ఎందుకైనా మంచిది– రేపు డయాగ్నస్టిక్ సెంటర్‌కి తీసుకువెళ్లి అవసరమైన పరీక్షలన్నీ చేయిస్తాను. అది నా ఫ్రెండ్ విజయ్‌కుమార్‌దే! అతను ఫారిన్ రిటర్న్డ్... మంచి ఎక్స్‌పర్ట్! పెద్దపెద్ద డాక్టర్లు కూడా తమ కేసుల్ని అతనికి రిఫర్ చేస్తుంటారు. అతను నా ఫ్రెండ్ కాబట్టి నా కేసు విషయంలో మరింత శ్రద్ధ తీసుకుంటాడు. అఫ్‌కోర్స్... అక్కడ ఛార్జీలు కొంచెం ఎక్కువగా ఉంటాయనుకోండి. ఐనా ఇటీజ్ వర్త్! అఫ్‌కోర్స్... మనీ ఈజ్ నాట్ ఏ ప్రాబ్లెం టు యు!" అన్నాడు ప్రదీప్.

"డబ్బుదేముంది డాక్టర్‌గారూ! నా సంగతి మీకు తెలుసుగా... ఎంత ఖర్చయినా ఫర్వాలేదు– మా అబ్బాయి క్షేమంగా ఉండడమే నాకు కావాలి. మీరు దగ్గరుండి వైద్యం చేయిస్తే నాకు కొండంత ధైర్యం!" అన్నాడు శంకర్‌లాల్.

కొంచెంసేపటికి లోపల్నుంచి కబురొచ్చింది– అబ్బాయికి తెలివి వచ్చిందనీ, మాట్లాడుతున్నాడనీ.

"నేను చెప్పలేదా... కమాన్... లెటజ్ సీ!" అంటూ లేచాడు ప్రదీప్.

ఆనందంతో కళ్ళమ్మట నీళ్లు తిరిగాయి శంకర్‌లాల్‌కి. కృతజ్ఞతా దృక్కులతో డాక్టర్ వంక చూస్తూ ఆయన వెనకాలే వెళ్లాడు.

కిశోరీలాల్ కళ్ళు తెరిచి చూస్తున్నాడు.

డాక్టర్‌గారిని చూడగానే చిరునవ్వు నవ్వి, చేతులెత్తి నమస్కారం చేయడానికి ప్రయత్నించాడు.

"డోన్ట్ బాదర్ మై బాయ్... ఇప్పుడెలా ఉంది?" అన్నాడు ప్రదీప్ తల నిమురుతూ.

"నీరసంగా ఉంది డాక్టర్‌గారూ..!"

"అసలేం జరిగింది?"

"ఈరోజు మధ్యాహ్నం సినిమా చూసి ఫ్రెండ్స్‌తో హోటల్లో భోజనం చేశాను. అది కొంచెం హెవీ అయింది. అది పడలేదో, ఏమో... ఇంటికి వచ్చాక బాగా తలనెప్పి వచ్చింది. రెండు 'అనాల్జిన్' టాబ్లెట్స్ వేసుకుని నిద్రపోదామనుకుని పేపరు చదవడం మొదలుపెట్టాను..."

"పేపర్లో ఏమి చదివావు?"

"ఇప్పుడు వస్తున్న డ్రగ్స్‌లో ఎన్నో పాయిజనల్‌వి ఉన్నాయంటూ వాటిని గురించిన మెడికల్ ఆర్టికల్ చదివాను. తర్వాత కొంతసేపటికి గుండెల్లో బాగా నొప్పి వచ్చినట్లనిపించింది. తలంతా దిమ్ముగా, కళ్ళు తిరిగిపోతున్నట్లనిపించింది. లేచి 'అమ్మా...' అని పిలుద్దామనుకున్నాను. కానీ, లేవలేకపోయాను. నోటమ్మట మాట కూడా రాలేదు. ఆ తర్వాత ఏమయిందో నాకు తెలియదు!" అంటూ హీనస్వరంతో చెప్పాడు కిషోరీలాల్.

"ఇప్పుడెలా ఉంది?"

"బాగానే ఉంది డాక్టర్‌గారూ... కాకపోతే బాగా నీర్సంగా ఉంది!"

"గుండెనొప్పి, తలదిమ్మూ, ఊపిరి బిగపట్టడం... అవన్నీ ఎలా ఉన్నాయి?"

"అవేవీ లేవు సార్! అంతా మామూలుగా ఉంది."

"వెరీగుడ్... నథింగ్ టు వర్రీ! బాగా రెస్ట్ తీసుకో... యు విల్ బి ఆల్‌రైట్! రేపు వచ్చి నిన్ను స్పెషలిస్ట్ దగ్గరికి తీసుకెళ్తాను. నిజానికి అది అవసరం లేదనుకో– అయినా మన తృప్తికోసం! శంఖంలో పోస్తేనే కాని తీర్థం కాదంటారు చూడు... అలా అన్నమాట! వాళ్ళు చెప్తే మనకే దిగులూ ఉండదు. ఓ.కే..?"

"అలాగే సార్!"

"సేఠ్‌జీ నేను వెళ్లివస్తాను. నేను చెప్పినట్లు చేయండి. అబ్బాయికి ఏమీ లేదు. హాయిగా ఉన్నాడు. నేను రేపు పది గంటలకొచ్చి తీసుకెళ్తాను..." అని సెలవు తీసుకున్నాడు ప్రదీప్.

మర్నాడు ప్రొద్దున్నే ఠంచన్‌గా పదిగంటలకు డాక్టర్ ప్రదీప్- సేఠ్ శంకర్‌లాల్ ఇంటికి వచ్చాడు. దగ్గరుండి కిశోరీలాల్‌ను డయాగ్నస్టిక్ సెంటర్‌కి తీసుకువెళ్లి డాక్టర్ విజయకుమార్‌కి పరిచయం చేశాడు.

"విజయ్! ఈ అబ్బాయి మా ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్ సేఠ్ శంకర్‌లాల్ కుమారుడు! ఆయన తెలుసుగా... లీడింగ్ బులియన్ మర్చంట్! ఇతను నిన్న ఎందుకో ఉన్నట్లుండి అన్‌కాన్షస్ అయిపోయాడు. అఫ్‌కోర్స్ః... నేను ఇంజక్షన్ ఇచ్చాక తెలివి వచ్చిందనుకో! అయినా ఎందుకైనా మంచిది- నీ దగ్గర టెస్టులన్నీ చేయిస్తే బాగుంటుందని తీసుకొచ్చాను" అంటూ పరిచయం చేశాడు.

"ఓః... ష్యూర్... ఇటీజ్ మై డ్యూటీ! కమాన్ మై బాయ్... ఉయ్ ఆర్ ఆల్ హియర్ టు హెల్ప్ యు!" అంటూ కిశోరీలాల్ భుజంమీద ఆప్యాయంగా చేయివేసి తీసుకువెళ్లాడు.

లేబొరేటరీలోకి తీసుకువెళ్లి- బ్లడ్ యూరియా, బ్లడ్ షుగర్, ఇ.ఎస్.ఆర్. కౌంట్, యూరిన్ ఎనాలిసిస్, స్టూల్స్, ఫ్లెం, ఇ.సి.జి. వంటి సమస్తమైన ఆధునిక టెస్టులన్నీ చేయడానికి బ్లడ్, యూరిన్ వగైరాలు తీసుకున్నాడు.

రెండు రోజుల్లో రిపోర్టులు వస్తాయనీ, అప్పటివరకు ఫలానా మందులు వాడమనీ ఏవో రాసి ఇచ్చాడు.

●

మూడో రోజున తిరిగి కిశోరీలాల్‌ని వెంటపెట్టుకుని డాక్టర్ విజయ్‌కుమార్ దగ్గరకు వెళ్లాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

రిపోర్టులన్నీ సిద్ధంగా ఉన్నాయి. వాటన్నిటినీ నైస్‌గా వేటికవి ట్రాన్స్‌పరెంట్ ప్లాస్టిక్ కవర్లలో పెట్టాడు.

డాక్టర్ విజయ్‌కుమార్ వారిని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

"రిపోర్టులన్నీ స్టడీ చేశాను. ప్రత్యేకించి ఎబ్‌నార్మల్‌గా ఏదీ లేదు. అయినా మీరొక్కసారి డాక్టర్ దేశాయ్‌ని కన్సల్ట్ చేస్తే బాగుంటుంది. హి ఈజ్ ఎ ఫెలో ఆఫ్ మెన్ వెస్ట్రరన్ యూనివర్శిటీస్. ఆయన ఒపీనియన్‌కి తిరుగుండదు!" అన్నాడు.

"ఓ.కే. అలాగే చేద్దాం!" అని,

"యువర్ బిల్ ప్లీజ్!" అన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

"ఓః... దటీజ్ జస్ట్ ఫార్మల్!" అంటూ బిల్లున్న కవరు చేతికిచ్చాడు.

అందులో 2475 రూపాయలకు బిల్ ఉంది.

మారుమాట్లాడకుండా ఆ మొత్తానికి చెక్ రాసి ఇచ్చేశాడు కిశోరీలాల్.

●

మర్నాడు డాక్టర్ దేశాయ్ దగ్గరికి కిశోరీలాల్‌ను తీసుకువెళ్లాడు ప్రదీప్.

ఆయన్ని చూడగానే– "హలో డాక్టర్ ప్రదీప్... హౌ ఆర్ యూ?" అని పలకరించాడు డాక్టర్ దేశాయ్.

"ఫైన్... థాంక్యూ!" అని, డాక్టర్ విజయ్‌కుమార్ రెఫరెన్స్ లెటర్ ఇచ్చి, కిశోరీలాల్‌ను పరిచయం చేశాడు.

డాక్టర్ దేశాయ్ ఆ రిపోర్టులు చూసి –

"ఓ.కే. మీరు ఇరవై నాలుగు గంటలు నా నర్సింగ్‌హోమ్‌లో అబ్జర్వేషన్‌లో ఉండండి. దానితర్వాత నా ఒపీనియన్ చెప్తాను" అన్నాడు.

ఆరోజే నర్సింగ్‌హోమ్‌లో ఎడ్మిట్ అయ్యాడు కిశోరీలాల్.

అబ్జర్వేషన్ అయిన తర్వాత ఆ మర్నాడు తన ఒపీనియన్ చెప్తానన్నాడు డాక్టర్ దేశాయ్.

●

'సూపర్ స్పెషలిస్ట్' ఒపీనియన్ కోసం డాక్టర్ ప్రదీప్ కిశోరీలాల్‌ను వెంటపెట్టుకుని డాక్టర్ దేశాయ్, యఫ్.ఆర్.సి.యస్. ఎట్‌సెట్రా దగ్గరికి వెళ్లాడు.

ఆయనో పెద్ద రిపోర్టును బోలెడంత మెడికల్ టెర్మినాలజీతో తయారుచేశాడు.

"కంగారు పడనవసరం లేదు. కాంప్లికేట్ అయ్యే సిమ్టమ్స్ కొన్ని ఉన్నాయి. కాని, మీరు టైముకే వచ్చారు కనుక ఈజీగా తగ్గిపోతుంది. ఆలస్యం అయితే హార్ట్‌కి, బ్రెయిన్‌కి ఎఫెక్ట్ అవవచ్చు. బట్ యూ ఆర్ వెల్ ఇన్ టైం! ఈ మందులు ఒక నెలరోజులు వాడండి!"

– అంటూ ఒక డజను మందుల పేర్లున్న లిస్టును చేతిలో పెట్టాడు.

"థాంక్యూ డాక్టర్... మీ మాటలతో మాకు ఎంతో ధైర్యం వచ్చింది. చూశావా కిశోరీ... డాక్టర్‌గారు ఏం భయం లేదంటున్నాడు" అన్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

డాక్టర్‌గారు కాలింగ్‌బెల్ నొక్కగానే లాబ్ అసిస్టెంట్ బిల్ ఉన్న కవరు తీసుకువచ్చాడు. ఆ కవరు తెరిచి చూసి రెండువేల రూపాయలకి చెక్ రాసి ఇచ్చాడు కిశోరీలాల్.

పెద్దపెద్ద డాక్టర్లంతా ట్రీట్ చేయడంతో ఎంతో పెద్దజబ్బు తగ్గిందని మురిసి పోయారు కిశోరీలాల్, శంకర్‌లాల్ దంపతులు. ఏడుకొండల వాడి మొక్కు తీర్చుకోడానికి ముహూర్తాలు చూడసాగాడు సేఠ్‌జీ.

●

'హోటల్ స్కైహైట్స్'లో డాక్టర్లు ప్రదీప్, విజయ్‌కుమార్, దేశాయ్‌లు బ్రహ్మాండంగా పార్టీ చేసుకుంటున్నారు. విస్కీ సీసాలు ఖాళీ అయిపోతున్నాయి.

"డాక్టర్ ప్రదీప్ బంగారు పిచ్చుకను పట్టాడు. ఇటువంటి కేసులు నెలకో నాలుగు వస్తే చాలు- చూస్తుండగానే లక్షాధికారులైపోవచ్చు!" అన్నాడు డాక్టర్ దేశాయ్.

"ఏ జబ్బూ లేనివాడిని బెదరకొట్టి ఐదువేలు పైన చిలుం వదిలించాడు!" అన్నాడు విజయ్.

"వాడు మధ్యాహ్నం సినిమా చూసి హోటల్లో బాగా తిని వచ్చాడు. అది అరక్క తలనెప్పి వచ్చింది. అలవాటుగా తలనొప్పి పోడానికి రెండు అనాల్జిన్ టాబ్లెట్స్ వేసుకున్నాడు. దానితర్వాత హిందూలో పడ్డ ఆర్టికల్‌లో 'అనాల్జిన్' ప్రాణాంతకమైనదనీ, దానిని విదేశాలలో నిషేధించారనీ చదివాడు. దాంతో కంగారుపడిపోయి తనకేదో అయిపోతున్నట్లు ఊహించుకున్నాడు. ఆ ఊహ చాలా బలీయమై స్పృహ కోల్పోయాడు. నేను ఇదంతా గ్రహించి సేఠ్ తృప్తికోసం ఎన్నో పరీక్షలు చేస్తున్నట్లు హడావిడి చేశాను.

అజీర్తి పోగొట్టే ఎంటాసిడ్ టాబ్లెట్స్ ఇచ్చాను. నాకూ, డాక్టర్ విజయ్‌కీ ఉన్న ప్రొఫెషనల్ అండర్‌స్టాండింగ్ మూలంగా టెస్టుల కోసం ఆయన దగ్గరకే తీసుకువచ్చాను" అంటూ గొప్పలు చెప్పుకున్నాడు డాక్టర్ ప్రదీప్.

"అలాగే నాకూ, డాక్టర్ దేశాయ్‌కీ ఉన్న బిజినెస్ అండర్‌స్టాండింగ్ ప్రకారం ఆయన దగ్గరికి నేను రిఫర్ చేశాను..." అంటూ మరో బాటిల్ ఓపెన్ చేశాడు డాక్టర్ విజయ్‌కుమార్.

ఆ తర్వాత ప్రదీప్‌కి ఇయ్యవలసిన కమీషన్ డాక్టర్ విజయకుమార్ ఇచ్చేశాడు. డాక్టర్ విజయ్‌కి రావలసిన కమీషన్‌ను డాక్టర్ దేశాయ్ పే చేశాడు. సిండికేట్ సభ్యులు ముగ్గురూ మరో బంగారు పిచ్చుక దొరకాలని కోరుకుంటూ ఛీర్స్ చెప్పుకున్నారు.

'ఆంధ్రభూమి' మాసపత్రిక . . . జనవరి, 1990